

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4121

гр. Варна, 04.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Влагова

като разглежда докладваното от Ивелина Влагова Гражданско дело № 20223100100687 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по повод предявени в условията на обективно кумулативно съединени иски от **Д. Д. Г.** с правно основание чл.108 от ЗС за приемане за установено по отношение на ответника **Ц. Г. Г.**, че ищцата Д. Г. е собственик на недвижими имоти находящи се в гр.Варна, ул. "*****" и представляващи:

1) Еднофамилна двуетажна жилищна сграда с ид.***** по Кадастралната карта на гр.Варна, находяща се в ПИ с ид.1***** по КК на гр.Варна със застроена площ на първия етаж 44,43 кв.м. и на втория етаж – 46,82 кв.м., ведно с находящите се в нея 2 избени помещения с площ от по 3,50 кв.м. всяко;

2) Избено помещение № 3 с площ от 3,50 кв.м., находящо се в сграда с ид.1*****.3 по Кадастралната карта на гр.Варна, находяща се в същото дворно място, при граници на избата – избен коридор, избено помещение № 1 и избено помещение № 3;

3) Таванско помещение № 3 с площ от 16 кв.м., находящо се в сграда с ид.1*****.3 по Кадастралната карта на гр.Варна, при граници: от две страни калкан на сградата и таванска стая № 1;

4) 23% ид.части от общите чати на сградата с ид.1*****.3 по КК на гр.Варна и

5) 1/3 ид.част от ПИ с ид.1***** по Кадастралната карта на гр.Варна, целият с площ от 319 кв.м. и граници: ПИ с ид.*****.142; *****.215; *****.149 и с ид.*****.144 по КК на гр.Варна и за осъждане на ответника да предаде владението им на ищеца.

Обстоятелства, на които се основава исковата претенция:

В исковата и уточняващата молби ищцата Д. Г. твърди, че е придобила собствеността по отношение на посочените по-горе имоти по силата на извършено в нейна полза завещателно разпореждане от И.А.П. Излага, че от началото на 2021г. до края на

м.04.2021г. е полагала грижи за И.П, която съставила в нейна полза пълномощно за стопанисване на имотите ѝ, за заплащане на режимни разноски и данъци, за погасяване на кредити и т.н. На 29.03.2021г. И.П съставила в полза на ищцата саморъчно завещание, с което ѝ завещала цялото си имущество. На 11.05.2021г. завещателката Петрова починала, а ищцата обявила завещанието пред нотариус на 21.05.2021г. На 07.06.2021г. завещанието било вписано в Служба вписвания в гр.Варна. Междувременно установила, че достъпът ѝ до завещаните имоти е ограничен, като са сменени ключовете за вратите. Твърди, че имотите и се ползват без основание от ответницата Ц. Г., която била вписана като собственик в АГКК-Варна въз основа на договор за покупко-продажба от 28.05.2021г. с продавач С.С. Посочва, че С.С – сестра на И.П е продала получените по наследство имоти в гр.Варна, ул.“*****” на своята внучка Ц. Г. за сумата от 31000 евро. Твърди, че ответницата Г. не е станала собственик на имотите, тъй като такава не е била и праводателката ѝ С.С, поради това, че със съставеното в полза на ищцата завещание последната е изключена от кръга на наследници на И.П. Моли съда да уважи предявените искове като приеме за установено, че ищцата е собственик на процесните имоти и да осъди ответницата да ѝ предаде владението им.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответницата Ц. Г. Г..

Излага, че И.П е сестра на С.С, която пък е майка на А. Г. и баба на ответницата Ц. Г. и през годините семействата им са били в близки родствени отношения. Посочва, че заявяваното от И.П през годините, включително и през 2020г. желание е било имотите и на ул.“Драгоман в гр.Варна да бъдат подарени на племенницата ѝ А. /“Н.“/. Оспорва, че ищцата Д. Г. е полагала грижи за И.П от началото на 2021г. до месец април 2021г. във връзка с което последната да е съставила в нейна полза пълномощно от 26.03.2021г. и саморъчно завещание от 29.03.2021г. Излага, че до смъртта на Иванка не е знаела за съставеното в полза на ответницата завещание, а даденото пълномощно е било оттеглено.

Посочва, че на 31.05.2021г., след смъртта на И.П е била изповядана сделка /вписана в СВ-Варна на 02.06.2021г./, с която баба ѝ С.С /наследник по закон на И.П/ и продава имота на ул.“*****” – жилищната сграда и 1/3 ид.част от дворното място. Твърди, че от този момент владее имота за себе си, прехвърлила е партидите за електричество и вода на свое име и заплаща сумите за потреблението им. Уточнява, че ползването на първия етаж от къщата се осъществява от Д.И и майка му Р.Н по силата на сключен с ответницата договор – заем за послужване срещу задължението им да го пазят и да заплащат разходите по поддържането и запазването му. Оспорва да владее процесните избено помещение № 3 и таванско помещение № 3 находящи се в съседната сграда с ид. 1*****.3 по Кадастралната карта на гр.Варна.

Отделно от горното посочва, че през лятото на 2021г. на втория етаж в къщата на И.П, в стаята до леглото ѝ, е открито друго завещание съставено от И.П в полза на А. Г. на 25.04.2021г., с което ѝ завещава имуществото си. Посочва, че в края на същото е записана изричната воля на завещателката за отмяна на завещанието съставено в полза на ищцата Д. Г.. Завещанието било обявено пред нотариус на 02.08.2022г. във връзка с предявените от

ищцата искове за собственост на имотите. Счита, че завещанието от 25.04.2021г. опровергава материално-правната легитимация на ищцата като собственик на процесните имоти основано на предхождащото го завещание от 29.03.2021г., във връзка с което моли предявените искове за собственост да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Навежда възражения й срещу завещанието от 29.03.2021г. съставено в полза на ищцата като твърди че същото е нищожно по смисъла на чл.42, б.“а“ от ЗН, направено в полза на лице недостойно да наследява по смисъла на чл.3, б.“в“ от ЗН, поради това че Д. Г. е склонила чрез измама И.П да състави в нейна полза завещание с обещание, че ще полага грижи за нея; Възразява също, че завещанието е нищожно на основание чл.42, б.“б“ от ЗН поради това, че не е написано и подписано от завещателката, както и че е унищожаемо на основание чл.43, ал.1, б.“б“ от ЗН, поради това че е съставено поради измама от страна на Д. Г. за това, че ще предоставя грижи и подкрепа на завещателката;

Прави искане за привличане на А. Г. Г. като трето лице помагач на страната на ответника по реда на чл.219 от ГПК във връзка с твърденията за съставено в нейна полза завещание от И.П на 25.04.2021г. Счита, че привличането е допустимо доколкото третото лице ще подпомогне ответницата при установяване, че ищцата не е собственик на процесните имоти. В уточняващата молба от 18.10.2022г. във връзка с указания на съда е посочила, че ответницата Ц. Г. и нейната майка А. Г. имат качеството на необходими другари и последната ще бъде обвързана от съдебното решение независимо от това дали е взела участие в съдебното производство по настоящото дело, поради което следва да участва в него дори да бъде „служебно конституирана като ответник по делото“. Поради твърдението, че посочените лица имат качеството на необходими другари в процеса счита, че следва да бъде указано на ищцата да насочи иска си и срещу А. Г. така, че последната да участва в процеса като главна страна – ответник.

Съдът намира, че искането на ответницата за привличане на трето лице-помагач на нейна страна на лицето А. Г. Г. по реда на чл.219 от ГПК следва да бъде оставено без уважение.

На първо място правният интерес от привличането изисква третото лице да подпомага страната, на която е конституирано като помагач във връзка със заявените от нея права по отношение на спорното право, а не собствени такива /на третото лице/. Нещо повече, съгласно чл.219, ал.1 от ГПК, ответникът може да привлече трето лице, когато това лице има право да встъпи, за да помага. А съгласно чл.218 от ГПК третото лице може да встъпи, за да помага на една от страните, ако има интерес делото да бъде поставено нейна полза. Обичайно такъв интерес за третото лице е налице в хипотезите, при които постановяването на решение против подпомаганата страна ще породи за нея регресни права спрямо помагача.

В случая по твърдения на самия ответник, А. Г. разполага със самостоятелни права по отношение на процесните имоти основани на съставеното в нейна полза саморъчно завещание от И.П на 25.04.2021г. Тези права изключват интереса и да подпомага ответницата Ц. Г. за установяване, че тя е собственик на процесните имоти, доколкото това

противоречи на собствения ѝ интерес – да установи собственото си право на собственост основано на цитираното завещание. От друга страна дори при уважаване на иска за собственост срещу ответника Ц. Г., то тя не би имала каквито и да било регресни права срещу третото лице – помагач, за да има правен интерес да го обвърже с мотивите на съдебното решение, в което желае да го привлече за участие.

Що се отнася до допълнително наведените аргументи за допускане на привличането касателно твърденията, че А. Г. и Ц. Г. са задължителни необходими другари, чието съвместно участие е предпоставка за допустимостта на иска, то следва да се укаже, че те не само не са задължителни и необходими, а дори не са другари по смисъла на чл.215 от ГПК, доколкото същите нямат „обща“ права или задължения, нито пък правата и задълженията им почиват на едно и също „основание“ /позоваването на Ц. Г. и евентуално на А. Г. почиват на различни придобивни основания касателно спорното право/.

Не е налице и основание за „служебно конституиране“ на А. Г. като ответник в производството, нито за даване на указания на ищеца да насочи иска си и спрямо нея /по аргумент от липсата на задължително другарство между тях/.

С оглед изложеното съдът намира, че молбата на Ц. Г. по чл.219 от ГПК за конституиране на А. Г. като трето лице-помагач на нейна страна следва да бъде оставена без уважение. На основание чл.220 от ГПК това определение подлежи на обжалване и съдът намира, че същото следва да бъде стабилизирано /след изтичане на срока за обжалването му или при провеждане на инстанционен контрол/, преди да се пристъпи към насрочвана не делото за разглеждане в открито съдебно заседание с оглед възможността да бъде постановен различен от настоящия резултат по молбата по чл.219 от ГПК.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Ц. Г. Г. за конституиране на А. Г. Г. като трето лице-помагач на нейна страна, на основание чл.219 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд-Варна в едноседмичен срок от уведомяването.

След влизане в сила на настоящото определение, делото да се докладва за насрочване на производството за разглеждане в открито съдебно заседание.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____